

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.239 van 25 maart 2011
in de zaak A. 198.044/X-14.630.**

In zake : Filip VERMEIRE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Ghysels
 kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
 Terhulpsessesteenweg 187
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Boomstraat 14, bus 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de n.v. GROND- EN AFBRAAKWERKEN
 G. & A. DE MEUTER
2. de n.v. TRANSPORT DE MEUTER
3. de n.v. ODIN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “1. Het Ministerieel Besluit van 20 juli 2010 houdende goedkeuring van het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan ‘NV De Meuter’ te Ternat van de Provincie Vlaams-Brabant, zoals definitief aanvaard door de provincieraad op 1 juni 2010;
2. Het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 1 juni 2010 waarbij het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan ‘NV De Meuter’ te Ternat definitief wordt vastgesteld”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 januari 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sacreas, die loco advocaat Jan Ghysels verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Barbara Naesens, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 10 december 2010 ter post aangetekend verzoekschrift vragen de n.v. GROND- EN AFBRAAKWERKEN G. & A. DE MEUTER, de n.v. TRANSPORT DE MEUTER en de n.v. ODIN om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Met een schrijven van 27 januari 2011 heeft de verzoeker een aanvullend stuk ingediend. De mogelijkheid tot het indienen van aanvullende stukken is niet voorzien in de procedure. Het stuk wordt uit de debatten geweerd.

V. Feiten

5.1. De tussenkommende partijen vormen de groep De Meuter, die aan de Assesteenweg te Ternat is gevestigd en die actief is in de sector van de grond- en afbraakwerken.

De n.v. Odin is de vastgoedmaatschappij van de groep, terwijl de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter zich bezighoudt met de grond- en afbraakwerken zelf en de n.v. Transport De Meuter met het vervoer van afgegraven grond en puin.

5.2. De bedrijfsvestiging is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in industriegebied.

Ter plaatse zijn de burelen van de groep gevestigd en wordt het (vracht)wagenpark en het materiaal gestald, onderhouden, hersteld, gewassen, enzovoort.

Voor deze laatste activiteiten werd op 25 augustus 1993 een milieuvergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat voor een duur van twintig jaar, die werd uitgebreid met een milieuvergunning die op 9 december 2004 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant werd verleend.

5.3. De verzoeker is eigenaar en bewoner van een woning gelegen aan de Dr. E. De Croesstraat 35 te Ternat.

Zijn eigendom wordt van het industriegebied en van het daarin gevestigde bedrijfsterrein van de tussenkomende partijen gescheiden door een bufferzone, die in gebruik is als weidegrond.

5.4. De tussenkomende partijen wensen een gedeelte van de genoemde bufferzone in hun bedrijfsterrein te integreren.

Nadat de eigendom van het kadastraal perceel nr. 387/y, gelegen in die bufferzone, is verworven, wordt op 12 juni 2007 bij de gedelegeerde planologische ambtenaar een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een planologisch attest.

In deze aanvraag wordt op korte termijn de inname van dit perceel voor de tijdelijke opslag van bouwmaterialen, kleinere materialen, voertuigen, kranen en werfkantoren, alsook voor het aanleggen van een parking voor 31 personenwagens voorzien en op langere termijn de bouw van een open loods.

Gedurende het openbaar onderzoek over de aanvraag tot planologisch attest, worden er elf bezwaarschriften ingediend, waaronder ook door de verzoeker.

Bij besluit van 13 december 2007 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, die is aangeduid als bevoegde overheid, een gedeeltelijk en voorwaardelijk positief planologisch attest. De vooropgestelde behoeften van het bedrijf op langere termijn worden afgewezen en de volgende voorwaarden worden opgelegd: de uitbreiding in oppervlakte te beperken, de parkeerplaatsen voor personenwagens te situeren onmiddellijk aansluitend bij het industriegebied, gebruik te maken van waterdoorlatende materialen voor de verhardingen en reliëfwijzigingen uit te sluiten, tenzij voor de aanleg van een bufferende berm.

5.5. Hierop dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de verwezenlijking van de in het planologisch attest erkende korte termijnbehoeften, met name terreinaanlegwerken op het perceel nr. 387/y, bestaande uit “het inrichten en verharderen van het terrein in functie van grondopslag, stationeren van machines en circulatieruimte. Langsheen de spoorweg wordt ter buffering een berm van 10 m breedte aangelegd; respectievelijk 5.00m langsheen de zijdelingse perceelsgrenzen. Langs de straat komt een parkingzone”.

Bij besluit van 10 juni 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Deze stedenbouwkundige vergunning blijkt niet in rechte te zijn aangevochten, ook niet door de verzoeker. Volgens de tussenkomende partijen werd deze vergunning inmiddels bijna integraal uitgevoerd, hetgeen door de verzoeker niet wordt betwist.

5.6. Op 2 maart 2009 wordt bij de gewestelijke planologische ambtenaar een nieuwe aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een planologisch attest.

Deze aanvraag beoogt het genoemde perceel nr. 387/y verder te benutten, vooral voor een verdere toename van het aantal te stallen machines en

wagens. Hierdoor zou ook de voorziene buffer in westelijke richting worden verlegd.

Bij besluit van 24 september 2009 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een voorwaardelijk positief planologisch attest.

Bij besluit van 12 november 2009 trekt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het voormelde voorwaardelijk positief planologisch attest in omdat daarin verkeerdelijk wordt gesteld dat er geen ruimtelijk uitvoeringsplan zal worden opgemaakt. Het wordt vervangen door een nieuw voorwaardelijk positief planologisch attest waarin deze mededeling niet voorkomt.

5.7. In uitvoering van het laatstgenoemde planologisch attest dient de eerste tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een stedenbouwkundige aanvraag in voor het uitvoeren van “terreinaanlegwerken”, bestaande uit het uitbreiden van de verharding op het perceel nr. 387/y, het doortrekken van de wal en het opschuiven van de westelijke bufferzone tot tegen de perceelgrens.

Bij besluit van 9 september 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. De verzoeker stelt tegen dit besluit administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

5.8. Inmiddels is de provincie Vlaams-Brabant op grond van het onder randnummer 5.4 vermelde planologisch attest van 13 december 2007 gestart met de procedure tot de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “NV De Meuter” (hierna: provinciaal RUP) voor de uitbreiding van het bedrijfsterrein van de tussenkommende partijen.

Nadat de dienst Mer van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid oordeelt dat het initiatief geen plan-MER behoeft en op 15 mei 2009 de plenaire vergadering over het voorontwerp van provinciaal RUP

plaatsvindt, gaat de provincieraad van Vlaams-Brabant op 24 november 2009 over tot de voorlopige vaststelling van een ontwerp van provinciaal RUP.

Het ontwerp van provinciaal RUP voorziet in een wijziging van de gewestplanbestemming bufferzone voor het betrokken perceel in een centraal gelegen “zone voor interne circulatie en opslagruimte”, in het noorden begrensd door een “zone voor private parkeerplaatsen”, in het zuiden door een 10 meter brede “zone voor groenbuffer type 1” en in oostelijke en westelijke richting door telkens een 5 meter brede “zone voor groenbuffer type 2”.

De stedenbouwkundige voorschriften luiden als volgt:

“Zone voor interne circulatie en opslagruimte

Artikel 1

§ 1 Bestemming

De zone is bestemd voor interne circulatie, opslag van grond- en bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen. Binnen deze zone zijn alle vormen van bebouwing verboden.

§ 2 Inrichting

Verhardingen

De gehele zone mag verhard worden met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet-waterdoorlatende materialen is niet toegestaan.

Stapelhoogte

De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5,00 m.

(...)

Zone voor groenbuffer type 2

Artikel 4

§ 1 Bestemming

Deze zone is bestemd voor de landschappelijke inpassing van het perceel in het straatbeeld. Binnen deze zone zijn alle vormen van bebouwing, verharding en opslag verboden.

§ 2 Inrichting

De zone wordt ingericht als groenzone van minimaal 5,00 m breed. Het groenscherm dient te bestaan uit een gemengd bestand van streekeigen hoog- en laagstammig groen. Het groenscherm dient ook tijdens de winter zijn bufferend karakter te behouden. De aanleg van het groenscherm vindt plaats ten laatste in het eerstvolgende plantseizoen na het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het plangebied. Het groenscherm moet integraal beplant, deskundig aangelegd en gehandhaafd worden. Enkel normale snoeiingen, onderhoud en vervanging zijn toegelaten”.

5.9. Tijdens het openbaar onderzoek worden er geen bezwaarschriften ingediend, ook niet door de verzoeker.

De bevoegde Vlaamse minister verleent op 19 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies over het ontwerp van provinciaal RUP en de

PROCORO bespreekt het dossier op 22 maart 2010 en verstrekt eveneens een voorwaardelijk gunstig advies.

5.10. Bij het tweede bestreden besluit van 1 juni 2010 van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “NV De Meuter” definitief vastgesteld.

5.11. Bij het eerste bestreden besluit van 20 juli 2010 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt dit provinciaal RUP goedgekeurd.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 augustus 2010.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VII. Onderzoek van de vordering

7.1. Overeenkomstig artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

7.2. In het verzoekschrift zet de verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen kan berokkenen uiteen als volgt:

“De verzoekende partij is eigenaar van een woning, met tuin en bijgebouwen gelegen te 1740 Ternat, Dr. E. De Croesstraat 35 (...). Hij woont ook ter plaatse, samen met zijn kinderen. Deze eigendom is kadastraal bekend als perceel A 368H. De eigendom ligt volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in het woongebied met landelijk karakter. Het eigendom van de verzoekende partij grenst aan het buffergebied en ondermeer aan het hoger genoemde perceel 387y (...). In de tuin staat achter het huis, naar de perceelsgrens met het perceel 387Y toe een zwembad en een barbecueplaats. De kinderen spelen in die ruimte en de ruimte rond de schuur die naast het huis staat.

De bestreden beslissingen herbestemmen een deel van de bufferzone van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse tot zone voor interne circulatie en opslagruimte en zone voor private parkeerplaatsen. Zij laten aldus toe dat de bestaande, onvergunde inname van de bufferzone wordt bestendigd en verzaamd. De onvergunde inname zal nu kunnen verhard worden zodat er intensief kan gecirculeerd worden met zware vrachtwagens en met zware machines. Dat gebeurt op een afstand van amper 10 meter van de tuin van de verzoekende partij. Er is momenteel zelfs een aanvraag hangende om deze activiteit volledig parallel, naast de tuin van de verzoekende partij door te trekken. Aldus zal de bufferzone van het gewestplan die juist de noodzakelijke afstand vormde ten aanzien van het bedrijf op het industrieterrein, helemaal komen te verdwijnen.

Het circuleren van zware vrachtwagens en machines, het parkeren van vrachtwagens en machines en het laden en lossen en stockeren van materialen veroorzaakt lawaaihinder en stofhinder. Doordat dit zo kort bij zal gebeuren ontstaat er ook visuele hinder.

Het voorziene aantal vrachtwagenbewegingen per dag is minimaal 220. Het aantal bewegingen met zware machines en het laden en lossen is zelfs niet ingeschat.

Toen die activiteiten plaats grepen binnen het industrieterrein, vormde de bufferzone, door de ruimtelijke afstand een afdoende buffer tegen deze hinder. Nu wordt de buffer vervangen door een groenbuffer met een berm en een groenbuffer zonder berm. De plannen zijn zo onduidelijk ingekleurd dat men op de kaart niet kan onderscheiden waar de ene en waar de andere bufferzone wordt ingericht. De voorschriften betreffende deze bufferzones geven geen enkele waarborg op visueel of akoestisch vlak en bieden helemaal geen waarborgen inzake stofhinder. Afhankelijk van het type bomen, zal er bijkomende stofhinder zijn door pollen. Er wordt ook helemaal niet uitgelegd hoe een groenscherm een buffering vormt in de herfst en in de winter.

De wijzigingen hebben een grote weerslag op het woongenot en de privacy van de verzoekende partij en maken dat hij niet meer het woongenot zal hebben (dat) men mag verwachten van een woongebied met landelijk karakter. De wijzigingen zullen het gebruik van de tuin om te spelen of te barbecueën sterk aantasten”.

7.3. De eerste verwerende partij repliceert in haar nota dat het bestreden provinciaal RUP “de planologische bevestiging is van een stedenbouwkundig bestaande situatie”, dat immers op 10 juni 2008 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de invulling van de korte termijnbehoeften van het bedrijf en dat deze vergunning door de verzoeker niet is aangevochten en ook reeds werd uitgevoerd. In ondergeschikte orde voert zij aan dat de verzoeker geen stavingsstukken voorlegt met betrekking tot het beweerde nadeel en dat de voorgehouden nadelen voortvloeien uit de exploitatie van het bedrijf en derhalve verband houden met de milieuvergunning.

7.4. De tweede verwerende partij merkt op dat de tuin met zwembad en barbecueplaats van de verzoeker niet rechtstreeks grenst aan het plangebied en dat het provinciaal RUP voorziet in bufferende maatregelen.

7.5. De tussenkomenende partijen stellen dat de verzoeker eraan voorbijgaat dat voor de uitbreiding reeds een definitieve en uitgevoerde stedenbouwkundige vergunning voorhanden is, dat het bestreden provinciaal RUP verdere bebouwingsmogelijkheden uitsluit en derhalve geen extra nadelen kan genereren, dat het reële aantal voertuigbewegingen op het terrein slechts een fractie bedraagt van hetgeen de verzoeker voorhoudt nu een groot deel van de machines en het materieel zich doorgaans op de werven bevindt, dat de verzoeker “bijzonder karig (is) met informatie over de bestaande toestand” en geen foto’s neerlegt, dat het bestaande industriegebied niet van de omgeving afgeschermd is terwijl het provinciaal RUP voor de uitbreiding een groenbuffer oplegt en dat de verzoeker helemaal niet rustig woont, doch pal naast een spoorweg net naast het station van Ternat.

7.6. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepaling volgt dat een verzoekende partij in het verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

7.7. Uit de stukken van het dossier blijkt dat eerste tussenkomende partij beschikt over een stedenbouwkundige vergunning, verleend op 10 juni 2008, voor terreinaanlegwerken op het perceel nr. 387/y, bestaande uit “het inrichten en verharden van het terrein in functie van grondopslag, stationeren van machines en circulatieruimte. Langs de spoorweg wordt ter buffering een berm van 10 m breedte aangelegd; respectievelijk 5.00m langs de zijdelingse perceelsgrenzen. Langs de straat komt een parkingzone”. Deze stedenbouwkundige vergunning blijkt definitief geworden. De verzoeker verduidelijkt niet welke “onvergunde inname van de bufferzone wordt bestendigd en verzwaaard”, daar waar in de “toelichtingsnota” onder punt “4.2.1. Vergunningentoestand” de verleende stedenbouwkundige vergunningen worden opgesomd en wordt besloten: “Deze vergunningen tonen aan dat het bedrijf volledig vergund is. Enkel de laatste vergunning heeft betrekking op het plangebied van het PRUP”.

Voorts blijkt uit de plannen die deel uitmaken van het dossier dat het perceel nr. 387/y door het provinciaal RUP niet volledig wordt herbestemd van bufferzone tot zone voor private parkeerplaatsen en zone voor interne circulatie en opslagruimte, omgeven door zone voor groenbuffer type 1 en zone voor groenbuffer type 2, maar slechts een gedeelte daarvan. Uit dezelfde plannen blijkt dat het perceel nr. 368/h, dat eigendom is van de verzoeker, weliswaar paalt aan het perceel nr. 387/y, waarop het bestreden plan betrekking heeft, doch dat de tuin met zwembad en barbecue, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, niet onmiddellijk paalt aan het plangebied, maar is gelegen op een afstand van circa 60 meter van de grens ervan. Dit blijkt ook in grote mate overeen te komen met de afstand tussen de tuin van de verzoeker en het achteringelegen bestaande industriegebied, waarvan hij zelf stelt dat “toen die activiteiten plaats grepen binnen het industrieterrein, (...) de bufferzone, door de ruimtelijke afstand een afdoende buffer tegen deze hinder (vormde)”. De verzoeker verduidelijkt niet waarom deze afstand voor het achteringelegen industriegebied wel voldoende is, doch voor het betrokken plangebied niet. Bovendien blijkt de bestaande industriezone niet te zijn afgeschermd door een groenscherm, terwijl het bestreden plan een 5 meter breed groenscherm voorziet, bestaande uit een gemengd bestand van streekeigen hoog- en laagstammig groen, dat “ook tijdens de winter zijn bufferend karakter (dient) te behouden”.

Buiten een uittreksel uit het kadastraal plan, waarop zijn eigendom en een gedeelte van het perceel nr. 387/y zijn weergegeven, brengt de verzoeker geen enkel concreet gegeven, zoals foto's of verduidelijkende plannen met aanduiding van afmetingen, bij ter staving van zijn bewering dat “intensief kan gecirculeerd worden met zware vrachtwagens en met zware machines (...) op een afstand van amper 10 meter van (zijn) tuin”.

Ook het argument van de verzoeker dat “de plannen (...) zo onduidelijk (zijn) ingekleurd dat men op de kaart niet kan onderscheiden waar de ene en waar de andere bufferzone wordt ingericht” blijkt niet in overeenstemming te zijn met de stukken van het dossier. Op het bestemmingsplan zijn immers de “zone voor groenbuffer type 1” en de “zone voor groenbuffer type 2” duidelijk te onderscheiden, zodat van enige onduidelijkheid geen sprake kan zijn.

Bij gebrek aan nadere verduidelijking maakt de verzoeker ook niet aannemelijk dat in voorkomend geval de “bijkomende stofhinder (...) door pollen” ingevolge de aanplanting van het groenscherm voor hem een ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen uitmaken.

7.8. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoeker geen afdoende, concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten provinciaal RUP hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

7.9. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de n.v. GROND- EN AFBRAAKWERKEN G. & A. DE MEUTER, de n.v. TRANSPORT DE MEUTER en de n.v. ODIN tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientwintig maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens